

βούρκο του σκολαστικισμού Φιλολογικοῦ Σύλλογου.

Ἄλλ' ἐμεῖς θέλαμε, οἱ πεντέξη αὐτοὶ νὰ ξέρουν καὶ νὰ βροντοφωνήσουν πολὺ πιὸ πολλὰ ἀπ' ὅσα εἶπαν. Τοὺς θέλαμε ν' ἀνέδουν τὸ βῆμα πάνοπλοι, ἐτοιμασμένοι, μελετημένοι, μὲ ὀρισμένο πρόγραμμα. Τοὺς θέλαμε νὰ προσπαθήσουν νὰ μάθουν ἀπὸ πρὶν, πῶς ὀργανώθηκαν οἱ δασκάλοι στὴν Εὐρώπη, τί ὁρῶμο ἀκολουθοῦν, τί πολιτικὴ βαστοῦν. Τοὺς θέλαμε νὰ ξέρουν ὅτι πρὶν κάμποσες μέρες ἀπ' τὸ δικό τους τὸ συνέδριο, εἶχαν κογκρέσο οἱ γάλλοι δημοδασκάλοι στὸ Chambéry, ὅπου κηρύξαν τὴν ἔνωσή τους μὲ τὴ Comédération Générale de Travail (Γενικὴ Ἑργατικὴ Ὁμοσπονδία) καὶ τὴν ἀλληλεγγύη τους μὲ ὅλη τὴν ἐργατιὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀφοῦ συζήτησαν τὰ σχετικὰ μὲ τὸ ἐπάγγελμά τους ζητήματα, συζήτησαν κατόπι καὶ τὶς νεώτερες ἰδέες, φεμινισμό, ἀντιμιλιταρισμὸ, νεομαχθουσιανισμό, κ. ἄ., κατόπι ξεπέταξαν τοὺς καθηγητὲς ἀπ' τὸ συνδικατο τους, κ' ἔτσι κηρύχτηκαν καθαρὸ ἐργατικὸ συνδικατο, πράγματα ποὺ ἔκαναν τὸν μπουρζουαζισμό τῆς Γαλλίας νὰ γίνῃ ἀνάστατος καὶ ν' ἀναγκάσῃ τὸν ὑπουργὸ τῆς Παιδείας νὰ θελήσῃ νὰ διαλύσῃ τὸ συνδικατο τους, γιατί, λέγει, μὲ τὶς ἐπαναστατικὲς ἰδέες ποῦχουν οἱ δασκάλοι αὐτοὶ, θὰ κάνουν τὰ παιδιά τέλειους ἐπαναστάτες. Δὲν τῶραγε ὅμως ὁ ὑπουργὸς γιατί τὸ συνδικατο αὐτὸ ἔχει βαθιὰς ρίζες καὶ εἶνε ἀκλόνηστο. Καὶ τοὺς θέλαμε ἀκόμα νὰ ξέρουν τί ἔκαναν οἱ βούργαροι δασκάλοι, ποὺ δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς, ποὺ εἶχαν κ' αὐτοὶ συνέδριο στὴ Μακεδονία καὶ πῶς ἀπεφάσισαν νὰ ξεπετάξουν μὲ κάθε τρόπο ἀπὸ πάνω τους τὸ ζυγὸ τῆς Ἐξαρτίας τους.

Αὐτὰ ὅλα θέλαμε νὰ τὰ ξέρουν οἱ δικοὶ μας οἱ νέοι οἱ πεντέξη τοῦλάχιστο καὶ νὰ τὰ βροντοφωνήσουν, ν' ἀνοίξουν τὰ μάτια μερικῶν συνάδερφων τους, ποὺ μέρα μεσημέρι τραβοῦν ὑπνο μεσσηνιατικὸ.

Δυστυχῶς ὅμως κανεὶς δὲν τᾶξερε αὐτά.

Στὸ συνέδριο ἀκούστηκαν ἀκόμα φωνές : « **Ψωμί, ψωμί θέλουμε ! Πεινοῦμε !** » Ἄλλοι πρότειναν μὲ λαχεῖα, μ' ἐράνους κ' ἐλέγητα νὰ δυναμώσουν τὸ σωματεῖό τους.

Ὅλ' αὐτὰ εἶναι δουλόπρεπα. Τὸ ψωμί σήμερα δὲ δίνεται, ἀλλὰ παίρνεται. Ὁ ἐργάτης, ὅποιος κ' ἂν εἶν' αὐτὸς, δὲν πρέπει, οὔτε τοῦ ἀρμόζει νὰ ζητάει τὸ ψωμί, γιατί εἶναι βέβαιον, πῶς δὲ θὰ τοῦ τὸ δώσουν. Πρέπει νὰ τὸ παίρνει μὲ τὴ γροθιά του, μὲ τὴν ἐπιβολή του, μὲ τὴ δύναμή του.

Ὁργανώνεται, μορφώνεται, κηρύχνει τὴν ἀλληλεγγύη του μὲ ὅλη τὴν ἐργατιὰ τῆς οἰκουμένης, δυναμώνει καλὰ καὶ τότε τρίζει τὰ δόντια του, δείχνοντας τὴ δύναμή του καὶ τὴν ἐπιβολή του καὶ

στὴν ἀνάγκη κηρύχνει τὸν πόλεμο στὸ μόνο του ἐχτρὸ, τὸν πλουτοκρατισμὸ καὶ τὰ παρακλάδια του, παπαδισμό, τσορμπατζιδισμό κτλ... Κ' ἔτσι μὲ τὴν ἐπιβολή του παίρνει τὸ ψωμί του, ποὺ ὁ ἐχτρός του δὲν τοῦ τὸ δίνει ἀλλιῶς. Ἔτσι πρέπει νὰ ὀργανωθοῦν καὶ οἱ δασκάλοι καὶ μὲ τέτιον τρόπο νὰ ζητήσουν τὸ δικό τους, τὸ ψωμί τους, τὴ ζήση τους.

Ἄς εὐκῆθοῦμε τοῦ χρόνου στὴ Σμύρνη, ὅπου θὰ νὰ μακρῶν ἀπ' τὸ τὸν παπαδισμό, νὰ κούσουμε καὶ νὰ διοῦμε ὅ,τι περιμένουμε μονάχα ἀπ' τοὺς νέους τοὺς δικούς μας, γιατί ἀπ' τοὺς ἄλλους, τοὺς στραβωμένους ἀπ' τὸ σκολαστικισμό, δὲν μποροῦμε καὶ δὲν πρέπει νὰ περιμένουμε τίποτα, τίποτα.

Ὅταν ὀργανωθοῦν καλὰ κ' ἐπιβληθοῦν στὴν κοινωνία, τότε δὲ θὰ ξεφυτρώνουν καὶ διάφορα κατουρλομανιτάρια νὰ τοὺς φωνάζουν Δονκισότους σὰν τὸν περίφημον δημοκόπον δημοσιογράφον Π. Κερίσσογλου, ποὺ σὲ κύριον ἄρθρον στὴν ἐφημερίδα του «Νέα Πατρις» ἔβρισε μὲ τὸ χυδαιότερον τρόπο τοὺς δικούς μας, δηλαδὴ αὐτοὺς, ποὺ ἔδειξαν πῶς ἔχουν κάποια ζωὴ μέσα τους καὶ δὲν κοιμοῦνται.

Πόλη 20.8.912

ΝΙΚΟΣ ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ

ALFRED DE MUSSET

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Δὲ θ' ἀκούσετε γιὰ κείνη μῆτε τόσο
νὰ σᾶς πῶ,
Δὲν τὸ θέλω, δὲν μπορῶ νὰ φανερώσω
ποιὰ λατρεύω, ποιὰ ἀγαπῶ.

Στοῦ χοροῦ μας τὸ τραγούδι μόνο ὡς τρέμει
ἢ ὁμορφιά
τῶ μαλλιῶν της, ποὺ τὰ παίρνουν οἱ ἀνέμοι
σὰν τὰ στάχια τὰ ξανθιά.

Ὅλη ἡ νιότη μου γι' αὐτὴν ἔχει ἀναδώσει
μιὰ πνοή,
καὶ ἀψηφᾷ ἡ καρδιά μου πάντα νὰ τῆς δώσῃ
καὶ τὴν ἴδια μου ζωὴ.

Κρύφει πόνε, πῶς μὲ κανεὶς καὶ σπαράζω !
Τί κακό !
Θάφτω μέσα στὴν καρδιά μου, δὲ λογιᾶζω
τὸ τρανό μου μυστικό.

Μὰ ἔτσι μοῦρχεται ὡς τὰ χεῖλια πάντ' ἀπάνω
νὰ σᾶς πῶ
τῶνομά της, τῶνομά της... ὦ ! ὡς πεθάνω
μὴ μοῦ μάθουν ποιὰ ἀγαπῶ.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ